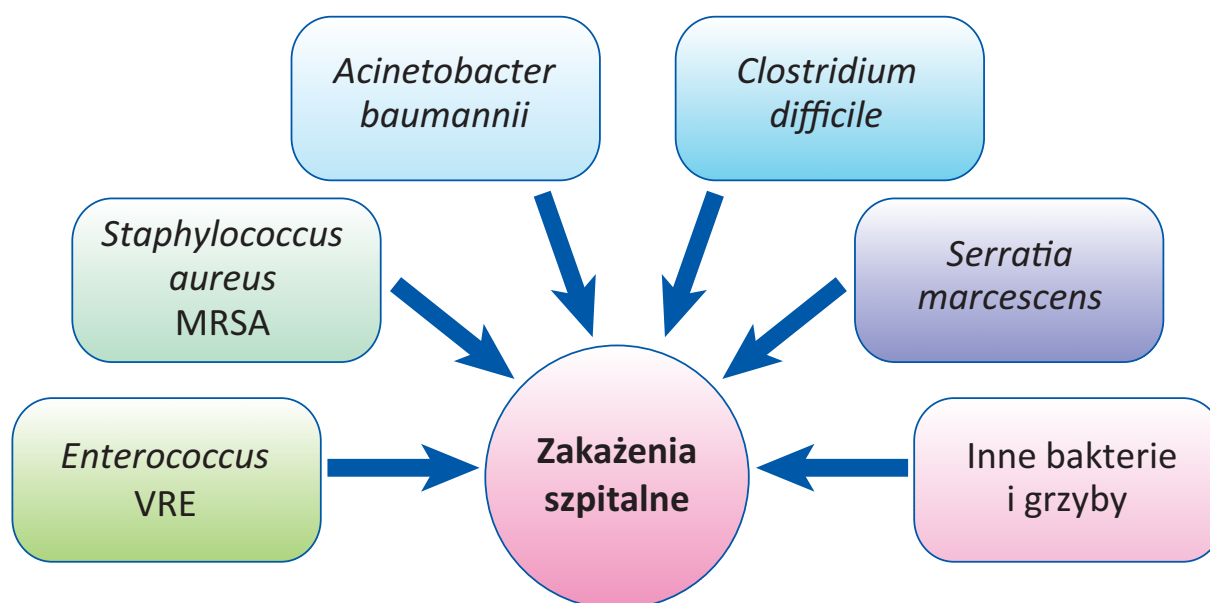

PROBLEM ZAKAŻEŃ SZPITALNYCH

Zakażenia szpitalne wywoływane przez drobnoustroje bytujące w placówkach służby zdrowia, stanowią jeden z najpoważniejszych problemów, przed którymi stoją obecnie pracownicy szpitali. Wiele gatunków bakterii posiada zdolność przetrwania w środowisku szpitalnym przez długi okres czasu zarówno w formie wegetatywnej oraz w postaci przetrwalników.

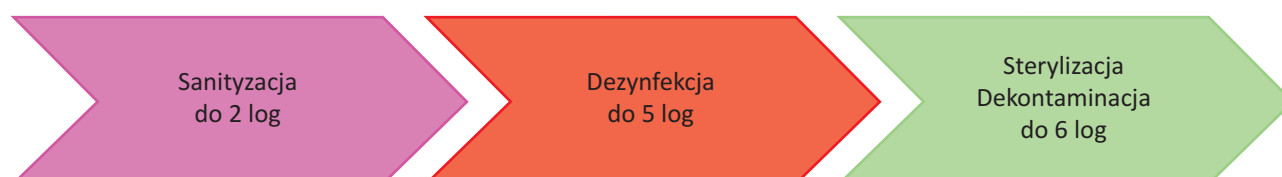

Problem ten dotyczy zarówno Bloków Operacyjnych, Oddziałów Intensywnej Opieki Medycznej jak i sal, na których przebywają pacjenci z obniżoną odpornością immunologiczną oraz izolatek i sal łóżkowych.

Istnieje wiele procedur, które mają za zadanie dezaktywację patogenów zasiedlających wszelkiego rodzaju powierzchnie w pomieszczeniach szpitalnych, gdyż transmisja drobnoustrojów ze środowiska stanowi jedną z głównych przyczyn zakażeń. Jak wykazują badania, wszystkie miejsca mające kontakt z rękoma pacjentów oraz personelu medycznego skażone są groźnymi dla zdrowia szczepami bakterii i grzybów.

Konwencjonalne metody, takie jak dezynfekcja powierzchni przez zmywanie i przecieranie przy użyciu preparatów alkoholowych, związków chloru, amin, czwartorzędowych związków amoniowych, aldehydów, a także fumigacja formaldehydem czy stosowanie lamp emitujących promieniowanie UV coraz częściej okazują się niewystarczające.

Obecny postęp w technologii pozwala na osiągnięcie coraz wyższego poziomu dezaktywacji drobnoustrojów.

Technologia, w której jako czynnika biobójczego używa się gazowej formy nadtlenu wodoru pozwala na redukcję patogenów o 6 log, czyli uzyskiwanie skuteczności na poziomie procesu sterylizacji przeprowadzanego w tradycyjnych autoklawach.

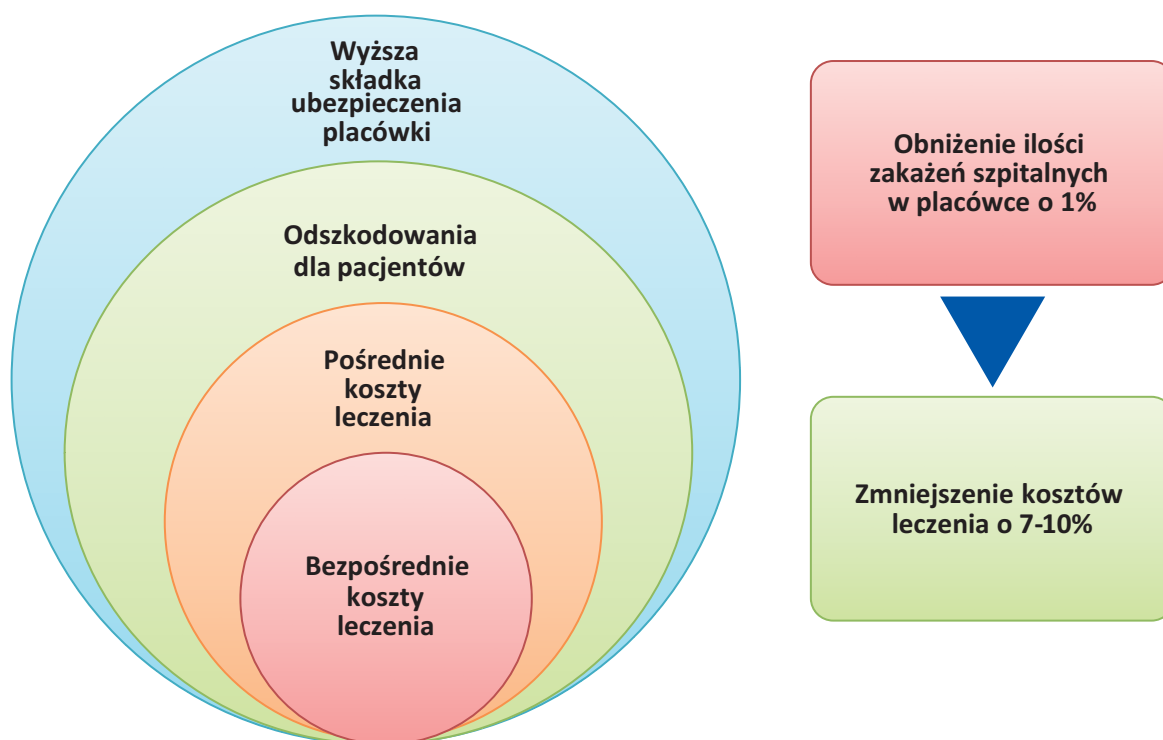
Zakażenia szpitalne stanowią poważny problem dla placówek służby zdrowia. Chorobotwórcze patogeny bytujące w środowisku szpitalnym prowadzą do coraz częstszego pojawiania się powikłań wydłużających pobyt pacjentów w szpitalu, a w najgorszych wypadkach mogą powodować przedwczesne zgony.

Mimo wprowadzania coraz doskonalszych procedur związanych z reżimem dezynfekcji dłoni przez personel medyczny, jak również dokładnym odkazaniem sprzętu i powierzchni przez personel sprzątający, uzyskanie lepszych rezultatów nie jest możliwe bez pomocy najnowszych technologii.

Dodatkowym aspektem związanym z występowaniem zakażeń szpitalnych jest kwestia obciążenia budżetu placówki. Koszt całkowity jest niezwykle trudny do oszacowania, ponieważ jest on rozłożony pomiędzy różne elementy struktury szpitalnej.

Przy sumowaniu kosztów, pod uwagę należy brać nie tylko wydatki związane z leczeniem bezpośrednim, ale również koszty zamykania sal, zwiększenia ilości używanych środków do dezynfekcji, zwiększenia ochrony pacjentów, którzy mieli kontakt z osobą zakażoną, a pod względem administracyjnym koszty związane z odszkodowaniami dla pacjentów oraz ewentualność płacenia wyższych składek ubezpieczenia placówki.

Podczas szacowania całkowitych kosztów związanych z występowaniem zakażeń szpitalnych pod uwagę należy brać wszystkie szczeble systemu szpitalnego, a nie uwzględniać jedynie bezpośrednie koszty leczenia pacjenta.

Od 5 do 10 na 100 hospitalizowanych pacjentów narażonych jest na powikłania związane z zakażeniami szpitalnymi! Same bezpośrednie koszty leczenia zakażeń szpitalnych w Polsce wynoszą 800 mln zł rocznie - na podstawie raportu do programu „Stop Zakażeniom Szpitalnym. Program Promocji Higieny Szpitalnej”

- „Zakażenia szpitalne w Polsce – stan wiedzy na kwiecień 2011” autorstwa:

dr hab. med. Małgorzata Bulanda Prof. UJ – Prezes Polskiego Towarzystwa Zakażeń Szpitalnych, Katedra Mikrobiologii Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie

prof. n. farm. dr. hab. n. med. Stefan Tyski – Narodowy Instytut Leków w Warszawie, Warszawski Uniwersytet Medyczny
mgr Maria Ciuruś – Katedra Nauczania Pielęgniarstwa, Uniwersytetu Medycznego w Łodzi.